

ה"ת 31048/02/14 - חלאד חלייחל נגד רשות הטבע והגנים ירושלים

בית משפט השלום בקריית שמונה

10 אפריל 2014

ה"ת 31048-02-14 חלייחל נ' רשות הטבע והגנים ירושלים

לפני כב' השופט הבכיר, מרדכי נדל	
מבקש:	1. חלאד חלייחל
נגד	
משיבה:	1. רשות הטבע והגנים ירושלים

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**).

רקע כללי:

במסגרת הבקשה, עותר המבקש להשיב לרשותו שני כלבים. האחד, רועה גרמני בצבע שחור והשני רצ'בק בצבע חום (להלן: **הכלבים** או **התפוסים**) אשר נתפסו על ידי המשיבה ביום 21.12.13.

לטענת ב"כ המשיבה, במועד הנזכר לעיל, נצפו 3 חשודים נעים בשטח עם שלושה כלבים, פנסים ומקלות אשר שימשו לציד בלתי חוקי.

שניים מתוך שלושת הכלבים הם אלה העומדים בבסיס בקשה זו, ואילו הכלב השלישי מסוג פוינטר, הושב לבעליו בתנאים וזאת משהובהר כי לבעליו לא היה חלק בעבירת הציד.

טענות הצדדים בקצרה:

בקצירת האומר ייאמר, כי במסגרת הבקשה העלה המבקש טענות שונות הנוגעות למידתיות תפיסת הכלבים בנסיבות העניין וטען, כי יש לבכר את זכות הקניין של המבקש בכלבים.

כמו כן, הוסיף המבקש טענות השונות הנוגעות לייחודיות שבתפיסת בעלי חיים בניגוד לתפוסים אחרים.

עמוד 1

המבקש הוסיף וטען, כי יש בתפיסת הכלבים כדי לפגוע בהם והדבר מסב להם סבל רב.

מנגד, טענה ב"כ המאשימה במסגרת הדיון אשר התקיים בתיק זה ביום 12.3.14, כי חרף העובדה שלתפיסת הכלבים קיימות השלכות רחבות יותר, הרי שבנסיבות העניין יש לבכר את האינטרס הציבורי.

בהקשר זה ציינה ב"כ המשיבה, כי אחד מן הכלבים היה פצוע בפניו מקוצי דורבן ואילו בצואתו של הכלב השני נמצאו קוצי דורבן.

לעניין זכות הקניין טענה ב"כ המשיבה, כי לא עלה בידי המבקש להוכיח כי הינו בעליהם של הכלבים.

לדבריה, לכלבים לא היה שבב אלקטרוני ולא הוצג פנקס חיסונים. כן ציינה ב"כ המשיבה, כי הגם שהמבקש טען שהכלב השלישי אף הוא בבעלותו, התברר כאמור כי כלב זה היה שייך לאדם אחר שלא היה מעורב בעבירת הציד.

לפיכך, טענה ב"כ המשיבה כי בנסיבות המקרה דנן גובר האינטרס הציבורי על פני זכות הקניין, אשר כאמור, כלל לא הוכחה.

דיון והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, עדויותיהם ויתר הראיות אשר הובאו לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לדחייה ואנמק.

לנוכח טענת ב"כ המשיבה ולפיה לא עלה בידי המבקש להוכיח כי הוא בעליהם החוקי של הכלבים, הוריתי במסגרת החלטתי מיום 12.3.14 על דחיית הדיון לצורך זימונו של הוטרניר אשר טיפל בכלבים ולהצגת פנקסי החיסונים.

במעמד זה, טענה ב"כ המשיבה כי החקירה בעניין הסתיימה וכי הגשת כתב האישום מתעכבת בשל הצורך לקיים שימוע לאחד מן החשודים.

בנסיבות אלה, נדחה הדיון ליום 10.4.14 לצורך זימונו של הוטרניר.

כבר בתחילה יצוין, כי חרף העובדה שבמסגרת ההחלטה מיום 12.3.14 הובהר, כי מטרת קיומו של הדיון הינה בירור טענת המבקש לפיה הוא בעליהם של המבקש, לא הוגשה כל ראיה מטעם המבקש היכולה לאשש טענתו זו.

כאמור, הכלבים לא נשאו שבב אלקטרוני ולא הוצגו פנקסי החיסונים של כלבים אלה.

למעשה, הראיה היחידה עליה מבסס המבקש את טענתו לעניין זה, הינה עדותו של הוטרנר ד"ר עאמר חליחל.

מן הטעמים עליהם אעמוד להלן, לא מצאתי כי יש בעדות זו כדי להביא לקבלת טענת המבקש לעניין בעלותו של הכלבים.

כבר בתחילה יצוין, כי בעדותו לא התייחס הוטרנר לכלב הרצ'בק ולמעשה, די בכך כדי לקבוע כבר כעת כי לא עלה בידי המבקש להוכיח בעלותו על כלב זה.

לעניין כלב הזאב, הרי שהוטרנר אישר כי טיפל בכלב זה פעם אחת ויחידה ואולם, לא מצאתי כי יש בכך כדי להוות ראיה מספקת לעניין בעלותו של המבקש ביחס לכלב זה.

סבורני, כי משכשל המבקש להוכיח את טענתו לפיה הוא בעליהם של הכלבים, הרי שדי בכך כדי להביא לדחיית בקשתו.

למעלה מן הצורך אציין, כי אף לו היה עולה בידי המבקש להוכיח כי הוא בעליהם של הכלבים, לא היה בכך כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעתי ואנמק.

אין חולק, כי תפיסת חפץ כלשהו מידי בעליו יש מהווה פגיעה בזכותו הקניינית של אותו אדם.

יחד עם זאת, בכל הנוגע לתפוסים אשר שימשו לכאורה לביצוע עבירות של ציד בלתי חוקי של חיות בר מוגנות, הרי שמנגד ניצב האינטרס הציבורי הגלום בהגנה על חיות אלה אשר בא לידי ביטוי בהוראותיו של החוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955.

אין חולק, כי ערך זה הינו ערך חשוב אשר מטרותיו הינן הגנה על חיות אלה ומניעת הכחדתן וכן, מניעת צער בעלי חיים.

במסגרת ב.ש. (ב"ש) 4216/01 **אבו כף נאסר נ' רשות הטבע והגנים** [פורסם במאגרים המשפטיים] נקבע, יש לבכר במקרים כגון דא את האינטרס הציבורי שבהגנה על חיות הבר על פני זכות הקניין וכן, כי תפיסתם של כלבים אשר שימשו לציד בלתי חוקי הינה מידתית וזאת מן הטעמים הבאים:

א. קיים קשר רציונלי בין האמצעי, תפיסת הכלבים, ובין המטרה- מניעת ציד בלתי חוקי.

ב. אין אמצעי אחר אשר פגיעתו בזכות הקניינית פחותה יותר.

ג. תכלית תפיסת כלבים אשר נחשד כי שימשו לציד הינה תכלית ראויה.

המבקש כאמור לא הוכיח כי הינו בעליהם החוקי של הכלבים ולפיכך, ברי כי בנסיבות האינטרס הציבורי בנסיבות המקרה דנן גובר. לפיכך, ולאור חומרת העבירה אשר מיוחסת למבקש, לא מצאתי כי ניתן יהיה להשיג את המטרה שבתפיסת הכלבים באמצעי אחר.

כן מצאתי להפנות לפסק הדין אשר הוגש על ידי ב"כ המשיבה ואשר ניתן במסגרת ע"פ 2096/07 **מדינת ישראל/הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים נ' מוהדי גביש ואח'** בו נקבע, כי יש להורות על חילוטו של כלב בו נעשה שימוש למטרות ציד.

בשולי הדברים מצאתי להעיר, כי לא מצאתי כל תימוכין לטענה לפיה התנאים בהם מוחזקים הכלבים אינם ראויים.

כמו כן, נתתי דעתי לפרק הזמן הלא קצר בו מוחזקים הכלבים על ידי המאשימה ואולם, לנוכח הודעת ב"כ המאשימה לפיה כתב האישום בכל הנוגע לאירוע נשוא תיק זה עתיד להיות מוגש בקרוב, לא מצאתי כי יש בכך כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעתי.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני דוחה את הבקשה על כל רבדיה.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי